

Titel: Kapitel XIII.

Citation: "Kapitel XIII.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r04-shoot-chptrd1e4935/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

hver 6 Timer, de nder 12 Timer ere fraværende fra Hjemmet. Der tilkommer dem derhos Godtgørelse for andre Udtag og spærlmæssig Betaling for deres Forretning. For denne udkrævet jærlig Røje eller Tidsanvendelse, kan Retten forhøje Betalingen efter sit Skøn.

Udenfor de nævnte Betalinger maa Syns- og Skønsmand under den i Straffelovens § 117 bestemte Straf intet modtage af Parterne for deres Forretning.

Syns- og Skønsmandene kunne ved Udmeldelsens Forlyndelse for dem forlange fornødent Forstød paa Godtgørelsen for Rejseudgifter saavel som paa de dem forinden deres Røde for Retten tilkommende Tærepenge. Iøvrigt blive de dem tilkommende Beløb at udbetale ved Rettens Forantaltning.

§ 131.

De om Vidner giøne Regler skulle med de Bømpelser, der følge af Forholdets Natur, anvendes paa Syns- og Skønsmand, forsaavidt ovenstaaende Forstrifter ikke ere til Hindrer derfor.

Kapitel XIII.

Beslaglæggelse.

§ 132.

Ting, der antages at være af Betydning som Bevismidler eller at burde konfiskeres, eller som ved Forbrydelsen ere fraværende nogen, af hvem de kunne kræves tilbage, tages i Bevaring, hvor dette skønnes fornødent. Udelivered saadanne Ting ikke frivillig af den, i hvis Besiddelse de ere, eller kræves de tilbage af nogen, der frivillig har udleveret dem, kunne de beslaglægges overensstemmende med nedenstaaende Regler.

Skriftlige Meddelelser mellem Sigtede og de i § 99 nævnte Personer ere ikke Genstand for Beslaglæggelse, saalænge de ere i de sidstnævnte Personers Besiddelse, og disse ikke sigtes for Delagtighed i Forbrydelsen.

§ 133.

Beslutning om Beslaglæggelse tages af Retten. Politiet kan dog, hvor saadan Be-

slutning ikke uden Hare kan advæntes, foretage en foreløbig Beslaglæggelse, men Beretning om denne maa da uden Ophold og senest inden 24 Timer forelægges for Retten, der afgør, om Beslaglæggelsen skal opretholdes.

Beslaglæggelse af et trykt Skrift, i Anledning af hvis Indhold Ansvar skal gøres gældende, kan kun ske efter Retkendelse.

§ 134.

Vilde Beslaglæggelse udsætte en ikke sigtet Person for Tab, bør den, naar Tjenstedet derved kan antages tilstræffelig sikret, undlades mod Løfte, med eller uden Sikkerhedsstillelse, om paa Opfordring at forevise, fremlægge eller medbringe Tingene.

§ 135.

Den, der er i Besiddelse af Ting af saadan Art, som nævnt i § 132, kan det, forsaavidt han ikke er i noget Tilfælde, hvor Bidnepligt er udelukket, af Retten paalægges at forevise eller udlevere dem. Skal han møde som Bidne, kan det paalægges ham at medtage Tingene, naar han har paataget sig dette (§ 134), eller det findes at kunne ske uden Udgift eller Besvær. Mod den, som vægrer sig ved eller undlader at efterkomme saadant Paalæg, kunne de Bøder og Tvangsmidler anvendes, som ere hjemlede overfor Bidner, der vægre sig ved at svare. Anvendelse af det i denne Paragraf hjemlede Midde medfører ingen Indskrænkning i Afgangen til Konfiskation efter næste Kapitel eller omvendt.

§ 136.

Embedsafter, som indeholde Oplysninger, der staaes at være af Betydning for Sagen, kan Retten eller Raadalemyndigheden kræve meddelelse, medmindre Hemmeligholdelse findes nødvendig i Statens Interesse, hvorom Afgørelse træffes af vedkommende Minister. Meddelelsen kan ske i bekræftet Genpart; dog er Retten beføjet til at kræve Fremlæggelse af Originalen.

Om andre hos offentlige Myndigheder beroende Dokumenter kan Retten, naar det findes nødvendigt, ved Kendelse bestemme, at de skulle forevises eller udleveres til Benyttelse under

Sagen, selv om de maatte være givne i embedsmæssig Forvaring med det Formaal, at Indholdet skal være hemmeligt.

Dog finde ved denne Paragraf Reglerne i § 99 Nr. 1 og 3 tilsvarende Anvendelse.

§ 137.

Breve og andre Forsendelser, som ere rettede til eller antages at være bestemte for eller hidhøre fra Sigtede, kan det ved Rettens Kendelse paalægges Postvæsenet at tilbageholde og udløvere til Retten, naar Sigteisen angaar en Forbrydelse, som det efter Lovens almindelige Regel tilkommer Overanklageren at forfølge, og Omstændighederne gøre det sandsynligt, at Indholdet bør beslaglægges. Undtagne fra saadan Beslaglæggelse ere Breve, som veksles mellem Sigtede og hans Forsvarer, forsaavidt dette følger af Reglerne i § 46.

I paatrængende Tilfælde kan Politiet paalægge Postvæsenets Embedsmænd at tilbageholde saadanne Forsendelser, indtil Rettens Afgørelse faas, dog ikke for et længere Tidrum end tre Dage.

Under Betingelser svarende til dem, som ovenfor ere angivne, kan det paalægges Telegrafvæsenets Funktionærer henholdsvis at tilbageholde og meddele Retten eller foreløbig at tilbageholde Telegrammer.

§ 138.

Ting, som ere tagne i Bevaring, skulle snarest muligt nøjagtig optegnes og mærkes med Embedssegel eller paa anden fyldestgørende Maade. Saavel Sigtede som den, i hvis Bærg Tingene vare, kan vedseje ydeligere Mærke, og det bør, forsaavidt det er muligt og kan ske uden Skade for Undersøgelsen, gives dem Lejlighed til at overvære Mærkernes Aftagelse. Den, i hvis Bærg Tingene vare, kan kræve Modtagelsesbevis.

§ 139.

Det første Gennemsyn af Papirer, som beslaglægges, saavel som Åbning af Breve og andre lukkede Dokumenter skal, naar Vedkommende ikke janttykker i Afgørelse herfra, iværksættes af Retten; er ingen særlig Ret-

skriver til Stede, skal saavidt muligt Retssvidne tilfaldes overensstemmende med § 68. For-
saavidt det er muligt og kan ske uden Skade
for Underjøgelsen, skal der gives Sigtede
og andre Vedkommende Vejledning til at være
til Stede.

Kan som Folge heraf Gennemgaa af
Papirer ikke finde Sted straks ved Beslag-
læggelsen, blive de foreløbig at forvare i for-
jeglet Omflag.

§ 140.

Retten drager Omfarg for, at de af Post-
eller Telegrafvæsnet udeliveredede Forsendelser
eller Telegrammer, hvis Indhaling ikke findes
nødvendig, eller hvis Indhold viser sig at
være uden Betydning for Sagen, eller den
Del af Indholdet, som maatte være Sagen
vedkommende, befordres videre efter sin Be-
stemmelse, samt at Underretning om, hvad der
holdes tilbage, meddeles Vedkommende, saa-
 snart det kan ske uden Skade for Underjøgelsen.
Under samme Betingelse skal Underretning
gives, naar private Dokumenter ere udeliveredede
i Medfør af § 136, 2. Stykke.

§ 141.

Ting, som ere fravendte nogen ved en
Forbrydelse, eller ere Udbyttet af saadanne
Ting, blive, senest naar Sagen er endelig
sluttet, at udelivere rette Vedkommende.
Andre Ting, som ere beslaglagte for at tjene
som Bevismidler, skulle tilbagegives, naar de
ikke længere behøves. Den, som er interes-
seret i Tilbagegivelsen, kan derom afske Ken-
delse.

Kapitel XIV.

Konfagning.

§ 142.

Konfagning af en Sigtets Potig eller
andre Kun, Gemmer eller Person for at søge
efter Spor af Forbrydelsen eller efter Ting,
som ere Genstand for Beslaglæggelse, kan
finde Sted, naar